TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

S. S. Järjestön valistustyö

Järjestömme ei ole aatteellisessa sosialismin levitystyössä tällä haavalla lainkaan huonossa kunnossa. Se on ollut monta kertaa ennen tässä suhteessa paljon leväperäisempi ja paljon huonommin kyennyt siihen. Valistustyö on meidän järjestömme perustarkoitus ja oikeastaan se on sen ainoa tarkoitus.

Järjestömme jäsenmäärä on kylläkin paikoin mennyt vähäksi ja yksityisissä osastoissa puut tuu innostusta, mutta yleisesti katsoen järjestö kokonaiuudessaan toimii tyydyttävästi.

Joku viikko sitten lähetettiin osastoille ensimäinen lähetys järjestön kustantamia lentolehtisiä, joissa täydellisellä perinpohjaisuudella osotetaan järjestömme toiminnan merkitys ja ne tavat, joilla agitatsionityötä parhaiten suomal. työläisten keskuudessa voidaan tehdä. Tämä lentolehtinen on todellinen oppikirja osastoille ja järjestömme orgaaneille käytännöllisessä toiminnassa. Sen kautta tutustutetaan jäsenistö niihin toimintatapoihin ja muotoihin, jotka nyt vallitsevat järjestössämme. Osastot ovat jakaneet sitä jo ainakin suurimmaksi osaksi jäsenilleen ja tulee niiden pitää huolta siitä, että se tulee luetuksi ja sen sisältö huomioon otetuksi. Osastojen agitatsionikomiteat ja puhujarenkaat y. m. sellaiset orgaanit voivat menestyksellisesti tämän kirjasen kautta vakiinnuttaa tietoa järjestömme ja osastojemme velvollisuuksista ja sen kautta saattaa lisää toimintakuntoa osastoihimme.

Paitsi tätä tekee järjestömme nykyään laajaperäistä valistustyötä muita eri asioita käsittelevien lentolehtisten kautta. On päätetty kustantaa lentolehtisiä kymmenkunnasta eri asiasta, joista otetaan niin suuri painos, että niitä riittää suurille järjestymättömillekin työväenjoukoille jakaa. Painosta on valmistunut jo lentolehdet, joissa käsitellään parlamentarista toimintaa, neuvostojärjestelmää, teollisuusunionismia ja valtiota. Kaikki nämä tulevat osastoille jaettavaksi näinä aikoina. Kaikki nykyään työväenliikkeen keskuudessa pohdinnan alaisena olevat tärkeimmät kysymykset selostetaan työväenjoukoille näiden lehtisten kautta. Lyhyesti mutta ytimekkäästi lausutaan eri virtauksista ja osotetaan todellinen marxilainen kanta ehyesti ja selvästi. Järjestömme lähentyy suomalaisia työväenjoukkoja näiden lehtisten kautta ja tekee arvokasta työtä niiden herättämiseksi ja samalla myöskin oikaisee niitä monenmoisia harhakäsityksiä mitä meidänkin keskuudessamme on vallalla.

Jos uutta kirjallisuutta vielä olisi saatavissa ja sen kustantaminen saataisiin nopeammaksi, olisi työmme kirjallisessa suhteessa parhaimmassa kunnossa.

Organiseeraustyö on myöskin käynnissä. Pari puhujaa on vakinaisesti liikkeellä. Länsi jäi ilman vakinaista organiseeraajaa viime kesänä, mutta siitä huolimatta täälläkin on liikkeellä tiäpäisiä puhujia ja järjestäjiä. Toiminnassa ollaan tässäkin suhteessa joka puolella.

Tämän lisäksi ollaan järjestämässä suurisuuntaisia luentokursseja ensi talven ajaksi. Lehdessämme on juuri julaistu lähempi selostus kurssien ohjelmasta, luettavista oppikirjoista jne. Kun järjestömme on laaja pidetään kurssit neljällä eri paikkakunnalla jotta mahdollisimman suurelle toverijoukolle on mahdollisuus tulla kursseille. Lännen kurssit pidetään Astoriassa tammi- ja helmikuun ajalla. Ilmoittautumisen aika näille kursseille olisi nyt jo. Keskusvirasto kehottaa kaikkia niille aikovia ilmoittautumaan ennen jouluk. 15 päivää. Se on tarpeellista, että saadaan etukäteen tieto oppilasmäärästä, josta riippuu kurssien pituus ja muut yksityiskohtaiset järjestelyt. Kaikkialla länteläisten tulisi tämä ottaa huomioonsa. Osastojen on paras valita komitea, joka ottaa selville kuka haluaa kursseille ja pitää huolta ilmottautumisesta. Osastojen tulisi myöskin avustaa innokkaita tovereita kursseille antamalla pientä avustusta heille. Aluekomitea tarjoaa jo kaksi $50.00 stipendiä osastojen jäsenien haettavaksi avustaakseen taloudellisessa suhteessa kursseille haluavia.

Keskusviraston ylläpitämä ja järjestämä agitatsionityö yleensä tuottaa toivottuja tuloksia vain siinä tapauksessa ,että osastot ovat kiinteässä yhteydessä sen kanssa ja saattaen nopeasti käytäntöön kaikki ne suunnitelmat, mitä yhteisvoimin suoritettavaksemme on järjestetty. Lentolehtisten jakaminen ja kursseille valmistautuminen vaalitaistelutoiminnan ohella ovat tällä haavalla tärkeimmät tehtävämme. Nämä tietysti eivät vaadi suuria ponnisteluja mutta vain huolenpitoa.

Sanomalehtemme tietysti ovat sittenkin suurisuuntaisimmat agitatsioniaseemme. Niiden levittäminen ja tukeminen on jatkuva velvollisuutemme. Tässäkin työssä menestytään sitä paremmin mitä vilkkaampi sosialismin aatteen levitystyö yleensä keskuudessamme on.

LAHKOLAISTUMISEN VAARA UNIOISSA

Paljas teorian ymmärtäminen ja joidenkin opinkappaleiden ulkoa matkiminen ei riitä työväenliikkeelle. Tarvitaan kykyä teorian sovelluttamisessa käytännölliseen elämään. Ja todellisuudessa siellä missä ei tätä taitoa työväenliikkeellä ole, on teorian ymmärtäminenkin kyseenalainen. Siellä ei ole vielä selvä työväenluokan maailmankatsomus sulaannuttanut porvarismin jäätä. Vaikka erikoisissa ajan kohdissa liikkeen ulkonainen sävy kalskahtaisi kuinka kumoukselliselta ja terveeltä voi se kuitenkin todellisessa olemuksessaan ja toiminnassaan olla kaikenlaisten haaveellisten harhanäkyjen vallassa.

Kaikki Amerikan radikaaliset liikkeet ovat huonosti kouluuntuneet marxilaisuuteen. Niin valtiolliset kuin taloudellisetkin liikkeet sairastavat mikä mitäkin.

Kaikenlainen kaavamaistuttaminen on taloudelliselle liikkeelle vielä pahempaa kuin valtiolliselle. Valtiollisen liikkeen täytyy tiukemmin yleisen luonteensa takia suojata itsensä erilaisten luokkaintressien vaikutuksen laajentumiselta proletariaatin harrastusten pimittämiseksi. Mutta taloudelliselle järjestölle muiden luokkien harrastukset ovat helpommat poistaa jo sen kautta, että unioihin otetaan vain työläisiä. Ja siellä missä unio on uudenaikainen ja työläisten johdannon alaisena, siellä lahkolaistuminen on nykyisellä asteella pelkää vahinkoa tuottava.

Meille teroitetaan tuon tuostakin, että toiskieliset tuplajuulaiset ovat kiinteässä suhteessa canadalaisen suuren union ja kaikkien muiden teollisuusunionismiin tähtäävien liikkeiden kanssa. Siihen eivät kuitenkaan viittaa heidän kirjoituksensa. Panemme merkille tässä taas yhden sellaisen asian.

Industrial Workers-lehdessä kirjoitetaan ankara polemiikkikirjoitus sellaista käsitystä vastaan, että eri industrialististen unioiden tulisi yhdistyä ja sen kautta luoda se yksi suuri unio. W. I. I. U. ja O. B. U. tekevät molemmat nykyään arvokasta työtä amerikalaisen työväen herättämiseksi ja järjestämiseksi. Edellisellä on sangen laaja propagandatoiminta ja jälkimäisellä on suuri todellinen järjestö. Niiden yhteinen jäsenmäärä lienee yhtä suuri kuin I. W. W:nkin. Mutta jälkimäiset silti pitävät oikeutenaan lausua, että edelliset eivät kelpaa mihinkään. Syytetään niitä, että toinen niistä on Sosialistisen Työväenpuolueen äpärä ja toinen poliittisten "petturien" liike, jonka ohjelma on täynnä kaikenlaista moskaa ja poliittista opportunismia. Ne ovat mainioita haukkumasanoiksi mutta sangen huonoja väitöksiksi ja todistuksi. Niillä sangen vähän kyetään edistämään teollisuusunionismin periaatteita, joita tuplajuulaiset sanovat noudattavansa. Todellisuudessa tällä taktiikalla vastustetaan yhden suuren union syntymistä.

Työläiset tässä tilassa kohtaavat hajaantuneina kaikki työnteettäjien yritykset taloudellisella alalla. Oli sitte teoria yhdestä suuresta uniosta kuinka hyvä tahansa, niin sillä ei ole paljoa arvoa kun todellinen käytännöllinen toiminta ei noudata tätä teoriaa vaan vieläpä taistelee sitä vastaan. Mutta tämä juuri osottaa, että todellinen tarve ei vielä ole synnyttänyt selvää teoreettistakaan ymmärrystä yhden luokkataistelukannalla olevan taloudellisen järjestön tarpeellisuudesta. Toistaiseksi tyytyy Amerikan työväestö hajanaiseen sekamelskaan, jonka kesuudessa ei teoreettisesti eikä käytännöllisesti ole edes taloudellisella alalla työväenluokan paras etu selvästi käsitetty.

HALLITUS JA RAUTATIEPAROONIT

St. Paulissa ilmestyvän porvarillisen lehden Washingtonin tiedonannoissa kerrotaan:

"Syyskuun 1 p:nä päättyi se liittohallituksen takuu, jolla se takasi rautateille 5.21 prosenttia nettotuloja liikenteen harjottamisesta. Rautatieviraston (Bureau of Railway Economics) antaman lausunnon mukaan rautateiden nettovaillinki viimeisen kuuden kuukauden ajalta tämän sopimuksen mukaan tekee $567,480,000. Tähän summaan on laskettu kokonaisuudessaan rautatielinjojen uusi vaillinki sekä myöskin se palkankorotus, jonka rautateiden työneuvosto (Railway Labor Board) myönsi heinäkuulla ja joka lasketaan toukok. 1 p:stä alkaen, se tarkottaen $52,000,000 suuruisen summan maksamista Yhdysvaltain rahastosta kuukausittain niiden neljän kuukauden aikana, jotka päättyivät syyskuun 1 p:nä. Kahdentoista kuukauden ajalla tämä vaillinki nousisi $1,134,000,000:iin, tai noin $400,000,000 vähemmän kuin se summa, jonka rautatiet tulevat ansaitsemaan valtioidenvälisen kauppakomissionin myöntämien uusien taksojen perusteella".

Yhdysvaltain rautateiden vaillingit johtuvat etupäässä siitä, että ne maksavat suuria voittoosinkoja huikean suurelle pääomalle, josta huomattava osa on n. s. "vesitettyä" pääomaa. Tämän lisäksi melkein kaikki suurimmat osakkaat ovat yhtiöiden palveluksessa enemmän tai vähemmän tarpeellisissi viroissa kohtuuttoman korkeilla palkoilla." — Kultainen Amerika — kultainen riistäjille!

VENÄJÄN INTELLIGENSSI "VASEMMISTOLAISTUU"

Kun kapitalistinen maailmanjärjestys kulkee perikatoaan kohden, valmistaen täten maaperää köyhälistövallankumoukselle, niin vaikuttaa tämä historiallinen tosiasia vastaavassa määrässä yleensä myöskin henkisen maailman maailmankatsomuksen kääntymistä vasemmalle. Nämä oireet näkyvät alkavan saada yhä enemmän jalansijaa myöskin Neuvosto-Venäjän rajojen ulkopuolella oleskelevan venäläisen siirtolaissivistyneistön keskuudessa.

Äskettäin julkaisi Räävelissä ilmestynyt lehti "Venäjän vapauden puolesta" artikkelin, jossa huomautetaan ulkomaalaisten kadettien keskuudessa tapahtuvasta mielentilan käänteestä.

"Venäläisen keski- ja suurporvariston pylväät — kadetit — alkavat horjua ja etsiä uutta näkökantansa tukea" — kirjoittaa mainittu lehti ja huomauttaa, että Neuvostovallan yhä ilmeisemmäksi käynyt vakiintuminen on pakoittanut heitä tarkistamaan suhdettaan nykyiseen poliittiseen tilanteeseen ja taistelussa bolshevismia vastaan tähän asti käyttämiään menettelytapojaan. Sitten jatkaa lehti: "Mitään uutta tässä ei ole. Pohjaton ja perusteeton kadettipuolue ei ensi kertaa turvaudu tähän keinoon. Oltuaan perustuslaillisen monarkistisen hallitusmuodon kannattaja, tunnusti se v. 1917 erinomaisen helposti itselleen myöskin tasavaltalaisen valtiojärjestyksen sopivaksi — kun vaan viimeksimainittu muistutti monarkistisen autuuden aikoja, joka pysytti vallassa keski- ja suurporvariston".

Nykyään on kysymyksessä paljon huomattavampi käännös vasempaan.

"Nyt", jatkaa lehti, "alkavat samalla helppoudella entiset venäläiset porvarit muuttaa kielteistä kantaansa Neuvostovallaan nähden".

"Jos vielä muutamia päiviä sitten kadettilaiset heikkenevällä hengenvedolla kuuntelivat kotitekoisen Krimin ruhtinasnulikan — Wrangelin — voitonsanomia, niin alkavat ne tänään yhtä varovasti heittää onkensa voittajan puolelle. Sillä kadetit tietävät, että huolimatta Rans kan mielettömästä itsepintaisesta Krimin hallituksen tunnustamisesta, sen elonpäivät kuitenkin ovat luetut".

"Kuolleen kanssa ei tehdä sopimuksia — ja kadettijohtajat kiirehtivät tunnustamaan agraarivallankumouksen Venäjällä "tapahtuneena tosiasiana". Mutta näille laillisuusmiehille on tämä "vallankumoukselliseen mielivallan" "laillistuttaminen" tarpeen. Tästäkään he eivät tietysti kieltäydy, sillä itse paroon Nolde on tunnustanut "todellisen valta-aseman merkityksen kaikille ja aina voi löytää juriidisen nimikilven".

"Mutta ei siinä kaikki: kadettijohtajat alkavat kyllästyä "ranskal. leivoksista ja englantilaisista pihveistä". Ja he tekevät merkillisen "keksintönsä", nim. "europalainen sekaantuminen Venäjän asioihin ei ole aikaansaanut muuta kuin vahinkoa ja pettymystä".

Tähän voinee lisätä, että kadettien häilyväisyydellä itseasiassa on tavattoman suuri merkitys — se todistaa mitenkä venäläisissä vastavallankumoukselliseissa, vieläpä johtavissakin piireissä alkaa varttua tunne täydellisesti heidän asiansa toivottomuudesta — käsitys mahdottomuudesta voittaa vallankumous — käsitys Neuvostovallan järkähtämättömyydestä.

PUOLUEASIOITA

Muistiinpanoja kansallistoimeenpanevan komitean kokouksesta

Lokakuun 23—4 päivinä kokoontui Sosialistipuolueen toimeenpaneva komitea Atlantassa, Georgian valtiossa. Tämä kokous lienee viimeinen ennen vaaleja ja siksi se oli monessa suhteessa tärkeä. Ja historiallisesti kokous oli myöskin merkillinen, sillä se pidettiin Yhdysvaltain vankilassa, vankilapäällikön konttorissa ja otti sen menoon osaa puolueen presidentin ehdokas toveri Eugene V. Debs, joka mainitussa vankilassa suorittaa kymmenvuotista vankeusrangaistustaan. Tuskinpa koskaan ennen on tapahtunut että jonkun poliittisen puolueen toimeenpaneva komitea kokoontuu presidentin ehdokkaansa kanssa vankilan muurien sisällä.

Kokouksessa olivat läsnä kansallissihteeri Otto Branstetter, toimeenpanevan komitean jäsenet: William Brandt, Edmund T. Melms, George E. Roewer, New Day lehden toimittaja William H. Feigenbaum, suomalaisen järjestön sihteeri Askeli, Debsin lakimies Samuel M. Castleton, Eugene V. Debs ja Rhode Islandin valtion entinen organiseeraaja Joseph Caldwell joka mainitussa vankilassa suorittaa vankilarangaistustaan, Associated Pressin ja Atlantan sanomalehtien kirjeenvaihtajia, vartijoita, y. m.

Kansallisihteeri raporteerasi vaalitaistelun menosta. Steadmannin lännen matka on onnistunut yli toiveitten, rahallisestikin tuottaen kansallisvirastolle yli viisi sataa dollaria tuloja. Suuria kuulijakuntia on kaikkialla ja kolehdit tuottavat tyydyttävästi, vaikkakin puoluejärjestöt ovatkin lännellä melkein kokonaan kuolleet. Puhujia on viime aikoina liikkeellä toisinaan viisikintoista, kansallisviraston palveluksessa ja kaikista merkeistä päättäen näyttää siltä että puolue tulevissa vaaleissa tulee saamaan suuren äänimäärän.

Vaalikirjallisuutta on levitetty viime kuukausilla runsaassa määrässä. Elokuun loppuun levitettiin lentolehtisiä yli 1,150,200 kpl. Vaalikirjasia on kustannettu useita ja on niistä jo useista ensimäiset painokset loppuunmyyty.

Presidentin valitsijamiesehdokkaita ei ole onnistuttu saamaan kaikkiin valtioihin siitä syystä että valtiojärjestöt monista valtioista ovat lakkauttaneet toimintansa ja on ollut mahdotonta saada täydellistä valitsijamieslistaa. Tällaisia valtioita ovat Vermont, Lousiana, New Mexico, Arizona, South Dakota, Montana ja mahdollisesti joitakin muita valtioita, joista ei vielä ole lopullisesti saatu varmoja tietoja. Tämä vaikeuttaa jossakin määrin vaalien tuloksiin.

Puolueen raha-asiat ovat jonkun verran paremmat kuin ennen. Tulot ovat huomattavasti lisääntyneet syyskuun ajalla, ollen kaikkiaan $13,274.15. Velkoja on huomattavasti lyhennetty viime kuukausien ajalla, mutta on niitä vielä yli 21,000 dollaria, lukuunottamatta päämajasta johtuvaa velkaa.

Jäsenmäärä, joka viimeisen kahdentoista kuukauden ajalla on ollut keskimäärin 29,169, on viimeisen kolmen kuukauden ajalla ollut seuraava:

	Vier. j.	Amer.	Yht.
Heinäkuulla	11,383	10,930	22,313
Elokuulla	10,333	12,169	22,502
Syyskuulla	12,068	10,849	22,917

Kielijärjestöjen asema lukuunottamatta suomalaista ja juutalaista on hyvin huono. Kaikki muut kielijärjestöt kansallisperuslain mukaan menettäisivät oikeutensa kielenkääntäjäsihteerin paikkaan ja konttorihuoneustoon, sillä niiden jäsenmäärä on paljon alle tuhannen, mutta vielä ei toimeenpaneva komitea päättänyt mitään erikoisempaa niiden suhteen. Päätettiin odottaa vaalien jälkeen.

Sosialistipuolueen lähetystö Venäjälle edistyy hyvin hitaasti, siitä syystä että valtiodepartementti ei vastaa tiedusteluihin. Kannatusta tällaiselle lähetystöpuuhalle kyllä olisi joukoissa. Ovatpa naiset erikoisesti vedonneet toimeenpanevaan komiteaan että valita yksi nainen lähetystön jäseneksi. Tähän päätettiin suostua jos vaan saadaan passit.

Puolueen lähetystö on käynyt Washingtonissa tiedustelemassa missä määrin edistyy valtiollisten vankien vapauttaminen. Prokuraattori Palmer oli selittänyt että vielä on poliittisia vankeja noin 1,500, mutta heitä ei voida vapauttaa yleisellä amnestialla, sillä ei voida valmistaa sellaista asiakirjaa, jolla kaikki vapautuisivat. Toimeenpanevan komitean jäsen George E. Roewer tällöin tarjoutui laatimaan sellaisen amnestia-asiakirjan, kun on tarpeen kaikkien poliittisten vankien vapauttamisessa.

Internationalekysymys tuli esille kielijärjestöjen raportteja lukiessa. Suomalaisen järjestön raportissa pyydettiin toimeenpanevaa komiteaa selittämään mikä on sosialistipuolueen kanta Internationalekysymyksessä. Kuten tiedetään, nykyinen puolueen julistus Internationalekysymyksessä joka hyväksyttiin 38 äänen enemmistöllä on sellainen että se antaa vallan kansallistoimeenpanevalle komitealle ottaa osaa sellaisiin toimenpiteisiin joitten tarkoituksena on yhdistää kaikki sosialistipuolueet eri maissa yhteen Kansainväliseen. Tämä siis antaa oikeuden sosialistipuolueen toimeenpanevalle komitealle ryhtyä puuhaan Neljännen Internationalen perustamiseksi. Kun suomalainen järjestö on Kolmannen Internationalen kannalla on sen jäsenten tärkeätä tietää, ryhtyykö kansallistoimeenpaneva komitea Neljännen Internationalen perustamispuuhiin.

Tästä sukeusi pitkä keskustelu, jonka päätökseksi tuli että puolue jää edelleenkin odottavalle kannalle kansainvälisiin suhteisiin nähden. Kumminkin päätettiin laatia lausunto, jossa kronolookisessa järjestyksessä selostetaan puolueen suhde kansainvälisyyskysymyksessä. Tämä lausunto julkaistaan sitten kun se valmistuu .

Maynardin lakkojuttu otettiin keskusteltavaksi. Komitean mielipide tuntui olevan, että ne toverit jotka ovat Maynardin lakon alkaessa olleet Amalgamated Textile Workers union jäsenlä ja unionsa päätöksellä jääneet töihin kun United Textile Workers unio julisti lakon, eivät ole syypäitä lakonrikkomiseen ja sen tähden Maynardin suomalaisen osaston olisi otettava heidät takaisin jäsenyyteen. Mutta ne jäsenet, jotka lakon kestäessä liittyivät Amalgamated Textile Workers unioon ja menivät töihin, komitean mielestä voidaan hyvällä syyllä eroittaakin osastosta. Mitään päätöstä ei asiasta voitu tehdä siitä syystä, että kansallisperuslain mukaan valtiojärjestöillä on lopullinen määräämisvalta jäsentensä yli, mutta useat komitean jäsenet vakuuttivat että Massan valtiojärjestö tulee antamaan eroitetuille tilaisuuden vedota asiansa valtiojärjestön yleisäänestykselle. Maynardin osastosta eroonjoutuneille tovereilla on siis tilaisuus vedota asiansa valtiojärjestönsä yleisäänestykseen.

Atlantassa pidettiin sikäläisten sosialistien toimesta kolme joukkokokousta, joissa toimeenpanevan komitean jäsenet puhuivat. Vähän oli kuulijoita niinkin suuressa kaupungissa. Lauantai-iltana oli 29 henkeä, sunnuntain päiväkokouksessa oli 160 ja illan kokouksessa 45. Etelän työläiset, huolimatta kapitalismin rautakoron puristuksesta, jättävät tällaiset tilaisuudet huomioonottamatta.

Henry Askeli, S. S. J. sihteeri.

POLIITTINEN OPAS TYÖLÄISILLE

Kansallisviraston toimesta ja kustannuksella on juuri valmistunut vaalitaistelukirja-nimeltä Poliittinen Opas Työläisille (Political Guide for the Workers) 1920. Kirja sisältää 183 sivua ja on se sidottu notkeisiin kansiin, taskuunmenevään kokoon. Sen hinta on 60 senttiä ja voidaan sitä tilata S. S. Järjestön keskusvirastosta.

Kirjassa on lipunkantajiemme lyhyet elämäkerrat ja heiltä lyhyet kirjoitukset, vaalitaistelutarkoitukset, puolueohjelma ja periaatejulistus, konventsionin hyväksi ponnet, lyhyt historia sosialistipuolueesta, ohjelmat ja muita tietoja muista poliittisista puolueista, tietoja Venäjältä, selostus ja tietoja kansalaisvapauksista, tilastoja palkoista Yhdysvaloissa, sotatilastoa, y. m. Sanalla sanoen kirja on arvokas siitä että siihen on koottu monenlaisia virallisia asiakirjoja ja tilastoja, jotka ovat tärkeitä tietää. Paha vaan että se valmistui näin myöhään.

Lähettäkää tilaukset keskusvirastoon osoitteella:

Finnish Socialist Federation,
220 So. Ashland Blvd.,
Chicago, Illinois.

JUTUN JATKOA

Sodoma ja Gomora

Pihkala hätärummuttamassa.

Suomalaisten valkoisten tahdottomain työläisvälikappaleidensa avulla saavuttamat voitot Antverpenissa, jonne Suomen valkoiset riensivät epäjumalansa, Saksan, syljetyn ruumiin yli, ei ole humalluttanut valkoisten urheilukonsulenttia, Pihkalaa. Keskellä voitonhuumausta välähtää hänen aivoissaan ajatus siitä, että he, valkoiset, olivat viskanneet viimeiset torniin, että oli kaluttu vanhoja säästöjä ja että neljän-vuoden perästä ei valkoisilla enää ehken olisi purtua palaakaan paiskattavana maailman sensatsioni-yleisön nälkäisiin hampaisiin, ellei — — —

Niin, ellei työväestö antaisi valkoisten käytettäväksi mainiota, ehtymätöntä reservlää.

"Eivät ole rivimme liian lukuisat" huokaa Pihkala, ja sen takia suosittelee hän sovintoa. Varomattomana taikka pahan omantunnon kouristamana puhkeaa hän lisäksi sanomaan: "Tällaisella hetkellä ei ole hyvä kääntää katsetta taaksepäin kuluneitten vuosien Sodomaa ja Gomoraa kohti."

Olemme hänen kanssaan hänen kannaltaan tässä suhteessa täysin yhtä mieltä. Ei enempää yhden kuin toisenkaan Pihkalan, ei enempää yhden kuin toisenkaan valkoisen tosiaankaan ole hyvä kääntää katsettaan kuluneiden vuosien tapahtumiin, ei kuluneiden vuosien enempää kuin kuluvainkaan, sillä silloin on heidän heti pakko huomata, että heillä ei ole, ei niin pienintäkään syytä odottaa mitään yhteistoimintaa työläisten taholta ja että jokainen sellainen ajatuskin osoittaa vain miten ennenkuulumattoman julkeita valkoiset vielä vararikkonsa partaallakin ovat.

Sillä mitä oli ja on kuluneiden ja kuluvain vuosien Sodoma ja Gomora? Vastauksen löytää jo pelkästään Pihkalan läntiseltä rintamalta kaksi ja puoli vuotta sitten lähettämistä "sotakirjeistä". Mitä näki hän kaatuneissa punakaartilaisissa? Hulikaaneja. Hän, tämä ihannepiirteinen Pihkala, puhui vääristyneistä roistonaamoista. Ei ole tietoa tarkoittiko hän todella kaatuneita valko joukkoteloitettuja. Hänhän liikkui (millä asioilla?) siellä rintaman toisella puolella Seinäjoen ja Vaasan seutuvilla, missä oli kosolta varsinkin jäikimäisiä. Hän tarkasteli siellä valkoisen terrorin uhreja, kaatuneita ja haavoihinsa kuolleita, joille valkoiset olivat antaneet "viimeisen rohdon", kuten Liitto-lehdet kerran lausui, ja olisi vaatinut, että näiden naamain olisi pitänyt olla jossakin autuaallisessa hymyssä. Mutta koska väkivaltainen kuolema oli vääristänyt nämä muodottomiksi, niin oli selvää, että nämä olivat roistoja ja hulikaaneja. Ja koska työläiset olivat roistoja ja hulikaaneja, niin saivat Pihkalat ja muut niittää heitä mielensä mukaan — ei ainoastaan miehiä vaan myös naisia. (Herra Pihkala: oletteko kuullut viimeisestä tietoontulleesta tapauksesta, kun henkiveljenne olivat tappaneet raskaanaolevan vaimon, vaimon ja sikiön tämän kohdussa? Ja koska työläisiä edelleenkin — milloin ei heitä tarvita värjäämään valkoisten sulkia — pidetään roistoina ja hulikaaneina, niin kohdellaan heitä yhä edelleenkin sen mukaan. (Herra Pihkala. eihän teille ole tuntematon tämä seikka, vaikka ette olisikaan veljenne veli. — Rikkurikenraali ja mellastaja. Taikka haluaisitteko nähdä tilaston vielä vallankumouksen likvideerauksen jälkeen salamurhatuista taikka muuten väki- ja mielivaltaisesti kohdelluista työläisistä, poltetuista työväentaloista jne?). Valkoisten piikkilanka-aitausten takaako tai valkoisten käsiraudoista nyt sitten otettaisiin työläisainesta täyttämään valkoisten urheilijarivejä?

Ei, parasta, etteivät valkoiset todellakaan käännä katsettaan Sodomaan ja Gomoraan. He eivät tosin siitä enää muutu suolapatsaaksi, he kun jo ovat niitä. Sillä muutenhan herra Pihkala ja muut valkoiset puhuisivat aivan toisessa äänilajissa. Sanoisivat: olemme raskaasti rikkoneet mutta otamme kärsiäksemme rangaistuksen. On kohtuullista, että meitä rangaistaan samalla mitalla kuin millä me itse olemme rangaisseet syyttömiä. (Herra Pihkala, tietänette, että on joukottain tuhottu viattomia työläishenkiä, tietäneette, että yhden tekemästä rikoksesta on rangaistu sataa, tietänette, ellette muuten niin veljenne veljenä, että yhä sattuu tapauksia, jotka osoittavat, ettei työläinen ole turvattuna edes omassa kodissaan — vielä nykään). On kohtuullista, ettei yksikään valkoinen vääryydenteko jää hyvittämättä ja että kaikki ne poistuvat syrjään yleisten harrastusten johdosta, jotka ovat häärineet rintaman selkäpuolilla tekosiaan tehden ja hävässeet niitä, joiden apua nyt tarvittaisiin.

Tähän tapaan kun puhuisivat Pihkalat ja muut valkoiset, niin olisi seikka koko joukon toinen. Silloin saatettaisiin volda ruveta keskustelemaan "sovinnosta ja yhteistyöstä". Mutta he eivät ole niitä miehiä. He voivat lyödä armorumpua, mutta omaatuntoa, sitä heillä ei ole. Ja ilman sitä, ilman syyllisyydentuntoa, ilman katumusta ja parannusta ei voi olla puhettakaan työstä "koko kansamme viihtymyksen ja menestyksen, synnyinmaamme turvallisuuden, arvon ja kunnian" hyväksi. Nämä ovat herra Pihkalan sanoja, apinamaista suunpieksämistä, jolla, kuten nähtiin, ei ole mitään toden kantopohjaa).

Sillä työväki tulee aina katsomaaan myös taaksepäin kuluneiden ja kuluvain vuosien Sodomaan ja Gomoraan. (Herra Pihkala puhelee aivan kuin ei enää olisikaan mitään laittomuutta eikä mielivaltaa, ei rikkurikenraaleja, ei ohranaa eikä sensoria). Työväkeä ei hämää mikään armonrummutus. Olisi loukkaavaa luulla, että nälkäleirien, vankiluolain ja rautojen rääkkäämät Niskat, Korvet ja Oksat noin vain ilman muuta rientäisivät paiskaamaan veljenkättä Pihkalain, Arojen y. m. työväenherjaajain kanssa. Kolehmaiset. Rajalat ja Lehmusvirrat riittävät kyllä todistukseksi suvustaan huonontumisesta. Mutta oikeat työläiset, "parantumattomat punaiset" kuten Pihkalan ammattiveli, Aro, kerran halventamistarkoituksessa lausui, pysyvät edelleenkin värissään, siitä pitävät kyllä huolta enemmän kuin kirvelevät haavat, loukkaukset ja jatkuva turvattomuus.

Niin että työväestö ei pitäne Pihkalan sovintotarjousta muuna kuin uutena häikäilemättömyyden todistuksena, johon, tottunut kun niihin on, ei kiinnitä mitään huomiota.

Työväkeä ei miellytä ryhtyä suhteisiin luihujen viholliistensa kanssa ja sitä luihumpien, kuta salakavalampia ovat. Niin kauan kuin näillä ei ole voimia tehdä mitä kunniallisuus ja miehuus vaatisi nyt, kun huomaavat, etteivät voi tulla ilman työläisiä aikaan, niin kauan ei työläisillä puolestaan ole Pihkaloille sen kummempia toivotuksia kuin Timon Ateenalaisella Alkibiadekselle, tämän niinikään tarjotessa yhteistoimntaa. (Herra Pihkala, hienosti sivistyneenä miehenä, mikä ilmeni m. m. sotakirjeissänne, olette varmaan hyvin perehtynyt Shakespareen).

Työväelle riittävät omat kykynsä, se ei tarvitse valkoisia voimia. Tulkoot nämäkin siis omillaan toimeen.

Henkipatto.

San Francisco, Calif.

Osaston kokouksessa t. k. 7 p. yhtyi muuttokortilla Fort Braggin osastosta Kalle Hellman. Tervetuloa! — Oli saapunut kirje koskeva Toverin asemaa. Kokous päätti ryhtyä tarkoitustaan vastaaviin toimenpiteisiin kirjeessä esitettyjen asioiden suhteen. — Kirjallisuuskomitea oli syyskuun ajalla tehnyt liikettä $63.25 edestä. — Etköhän olisi vähän parantamisen varaa? — Huvitoimikunta valittiin viimeiselle vuosineljännekselle. Muistakaapa huvitoimikuntalaiset täyttää tehtävänne, sillä teillä on tärkeä toimi, jossa jokaisen on oltava mukana. — City Central komiteasta edustaja ilmoitti että t. k. 28 p. on vaalikokous Dreamland Ringissä. Silloin muistamme taasen velvollisuutemme! — Toverittaren kirjeenvaihtaja Tyyne Lahti sanoi itsensä irti toimestaan, ja hänen tilalleen valittiin Hilja Ijäs. Toivon uudelle Toverittaren kirjeenvaihtajalle onnistumista tehtävässään, jota ehkä toivovat kaikki toisetkin. Tov. Hilja Ijäs palasi hiljattain Alaskan reissulta, saapuen siten taasen joukkoomme. Tervetuloa! Toverille toiseksi kirjeenvaihtajaksi valittiin tov. T. Helske. — Toivon hänen myös ottavan kynän käteensä, sillä tov. Helske on vanha tottunut uutisten kirjoittaja.

Osaston ohjelmajiltamissa on joskus ennen munoin ilmestynyt käsinkirjoitettu lehti nim. "Virittäjä". Kokouksessa päätettiin se taasen herättäeloon, ja valittiin toimittajat. Milloin se ilmestyy, sen mainitsen tarpeeksi ajoissa. Jo edeltäpäin voi arvata, että sisältö tulee olemaan pirteä.

Osaston kokouksen jälkeen pidettiin Työväenyhdistyksen kokous. Osaston kokouksessa oli runsaslukuisesti jäseniä, josta kiitos teille toverit. — Mutta miksi ei olisi voinut olla yhtä suuri joukko T. Y:n kokouksessa? — Täytyykö ainoastaan muutamien olla läsnä kokouksessa, jossa tärkeimmät päätökset tehdään? Kysyppä itseltäsi, niin saat vastauksen.

Työväenyhdistyksen kokouksessa keskusteltiin useista tärkeistä asioista, joissa olisi saanut olla sanomassa useammat mielipiteensä. Kokouksesta poisjääneet varmaankin toivovat saavansa lukea päätökset Toverin palstoilta. Erehdytte. Pa